

[Alfred Jensen.]

ikke sige, at vi er særdeles velvillige overfor det, der foreslås, tværtimod. Det forekommer mig ikke, at disse forslag til udskrivningslove har en sådan form, at vi kan gå ind for dem. Jeg må dog her undtage den fælleskommunale skat, som betyder en lettelse. Den har vi stemt for tidligere, og det agter vi også at gøre i år.

Oluf Pedersen: Retsforbundet har til formål en økonomisk frigørelse, som kræver, at man begrænser de offentlige udgifter til naturlige fællesformål, og at man inddrager de natur- og samfundsskabte værdier til fællesskabet. Vi ser på skatterne som et onde, som skadelige og nedbrydende, og mener, at de kun kan begrundes ved deres hårde nødvendighed. Vi mener, at det, man må sætte ind på i første omgang, er at få statens opgaver begrænset og at få de samfundsskabte værdier inddraget. Ingen kan vide, hvor meget der mangler, inden dette er sket. Forholdet er jo, som ærede medlemmer vil være klar over, at grundskyld ikke alene medfører en øget indtægt, idet den ikke driver priserne op, hvilket den heller ikke ville gøre, selvom den blev kombineret med en formueafgift, men yderligere at de nedsættelser i skatten, den muliggør foruden besparelse, betyder nedsættelse af de offentlige udgifter.

Men når retsforbundet under de nuværende forhold, hvorunder man ikke vil foretage begrænsninger og ikke vil gennemføre de ting, vi kræver, nægter at medvirke ved gennemførelse af dækning, så er det, man fra anden side dristigt siger, at retsforbundet ikke vil betale. Nu må retsforbundets folk jo betale ligesom alle andre. Hvis det var sådan, at vore folk blev fri, fordi vi gik imod herinde, ville de fire store partier ikke være store ret meget længere. Det er jeg i hvert fald klar over. Jeg mener, at det er ligetil, at vi ikke vil være med til at skaffe dækning gennem skatter som de andre partier, så længe man opretholder de dårlige udgifter og ikke vil gå med til de gode indtægter. Hvis vi ville gå ind på denne fremgangsmåde, er det klart, at så ville skatterne fortsætte i den gamle skure.

Vi kan fra retsforbundets side ikke lide den udvikling, man er inde i — vi var inde på det i går — en udvikling, som har

medført, at man gennem de sidste seks år har haft en stigning på det private forbrug på 44 pct., medens det offentlige forbrug er steget med 65 pct. Det mener jeg ikke man kan fortsætte med. Man kan spørge: Hvor glider vi hen? Jeg hørte, da vi drøftede disse spørgsmål i går, at økonomiministeren ikke ville vedgå, at man ønskede en fortsættelse selv fra socialdemokratisk side. Det må nu være muligt, også under hensyn til de udtalelser, der blev fremsat i går, at man kan gennemføre visse besparelser. Det må være muligt at få nogle udgifter væk. Det gælder udgifterne til tilskud til rugbrød og mælk, og der kan antagelig findes en række andre besparelser. Selvom vi har en socialistisk regering, behøver dette høje flertal, der ikke er socialistisk, ikke at føre socialistisk politik. Vi har set eksempler på, at regeringen ikke løber sin vej af den grund, og selvom det skulle ske, var der vel også råd for det.

Men der findes også udveje for skattelettelser, som har regeringens tilslutning, og som der utvivlsomt er et flertal for, og jeg peger her på grundskylden. Retsforbundet har foreslået en ekstraordinær statsgrundskyld på 1 pct., og vi har foreslået at inddrage hele værdistigningen efter den sidste vurdering. Vi mener, at man nu kunne finde frem til en form, hvorefter staten tager den fulde gevinst ved stigninger i jordværdierne mod til gengæld at bære hele tabet ved jordværdiernes fald.

Da vi stillede vort forslag her i tinget, erklærede den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Holger Eriksen, at der var tungtvejende grunde for forslaget. Det var rigtigt dengang, og jeg mener, at det er lige så rigtigt nu, og jeg henstiller til den højtærede finansminister at komme med forslag herom.

Jeg ved, at det, jeg her gør mig til talsmand for, ikke er i strid med, hvad et flertal indenfor grundskyldskommissionen er inde på. Denne kommission har ikke afsluttet sit arbejde endnu, men jeg antager, at dens forslag i løbet af få dage kommer til behandling i de politiske grupper i det høje ting.

Man må i denne forbindelse erindre, at valget ikke blot fra retsforbundets side, men også fra socialdemokratiets og fra de radikales side blev ført på kravet om fuld grundskyld. Der står et flertal af det dan-